

Freude, Freude, Freude, vždycky na tě dojde

 litterate.cz/freude-freude-freude-vzdycky-na-te-dojde

Klára Samková

5 dubna, 2023

Ten fenomén se ve Freudově díle vykytuje pouze na čtyřech místech jeho obsáhlého díla a není nikterak rozveden. Zdá se, že ani sám Freud si s ním úplně nevěděl rady a řada jeho následovníků jej elegantně obešla s tím, že se jedná o psychoaspekt oproti jiným Velikákovým Hypotézám v podstatě nevýznamný.

V „*Tabu panenství*“ Freud předestírá, že fenomén, o kterém je řeč, přináší „*nepřátelství, které vidíme ve všech lidských vztazích úspěšně zápasit s pocity sounáležitosti a vítězit nad příkázáním všeobecné lásky mezi lidmi.*“

K témuž aspektu lidské psyché se Freud vrací ve svých dílech „*Davová psychologie a analýza já*“, dále pak ve stati „*Pocit stísněnosti v kultuře*“ a naposledy v díle velevýznamném, totiž „*Mojžíš a monoteismus*“. (Všechna uvedená díla uvádím, abyste viděli, jak su strašně chytrá, vzdělaná a sečtělá a hlavně proto, abyste nečetli celý Freudovo spisy, čímž se lze poměrně jednoduše propracovat do cvokárny, ale soustředili se pouze na spisy vybrané místo sebraných.)

No a teď, když jste se už (doufám) buď již v prvních odstavcích zcela ztratili anebo naopak jste byli jati zvědavostí, řeknu vám, co to Freud nedocenil, a ozřejmím vám, že jsou chvíle, kdy přece jen nejde jenom o sex. Ten popisovaný fenomén se jmenuje „**narcismus malých rozdílů.**“ Pokud se stále neorientujete, pokusím se vysvětlit. Každý člověk má nějaké ego. Tedy svou vlastní identitu, něco, kvůli čemu se cítí výjimečný a jedinečný. Pominu teď to, že k a ž d ý je výjimečný a jedinečný, neb tomu nelze být jinak. V našem těle je totiž takové množství genů, že až do konce existence sluneční soustavy nelze všechny jejich varianty vyčerpát. Ale o to teď nejde. Naprostá většina lidí žije ve (zcela mylném) přesvědčení, že tu svou výjimečnost musí

nějak prokázat, dát ji světu (respektive „SVĚTU“) na vědomí a též ji patřičně prezentovat. Pokud tak jedinec činí v míře větší než nepatrné, řekne o něm jeho okolí, že je „narcista“. Více méně má to okolí pravdu až na to, že kdyby každý nebyl alespoň trochu narcista, tak by to nebylo k přežití. Pročež musíme vysvětlit, co to tím „narcistou“ měl na mysli Freud (když už se rejpeme ve výtvorech auserechnet jeho...) Narcismus je spojován s „nejistotou ohledně vlastní identity“ (což pravil další psychovelikán, zde jistý Winnicott). Dále se narcista vyznačuje „velkou citlivostí na kritiku“ (jak pravil Lipovetky – Bože, já su tááák chytrá! – vidíte to moje narcistický ego, že jo!) a „nadměrnou snahou ochránit svou identitu a sebeúctu“. (Po Freudovi Fromm...) Pořád to zní více méně logicky, ale nějak to nedává dohromady smysl, že. Tak pozor, teď to přijde: čím menší jsou rozdíly mezi vámi a vašim „bližním“, tím více se cítíte ohrožení na své identitě, tím více máte dojem, že vás někdo – a nejmíc asi ten, od koho se odlišujete jen malým rozdílem – chce vymazat. Pamatujete si na ten pocit, když vás někdo zastavil na ulici, třeba se i k vám rozběhl a najednou se zastavil a řekl: jéééé – já sem si vás s někým splet! Kurňa – jak si MĚ mohl někdo s někým splést. Vždyť já jsem přece jednoznačně JÁ a přece MĚ si nikdo s nikým splést nemůže. A cítili jste se ohrožení. Pakliže jste (jako já) blondýna zvící 163 cm, nikdo si vás nesplete s dvoumetrovou černovláskou. Tedy, necítíte se být ve své identitě ohrožení, a to ani babou, která váží totéž, co vy i s postelí a milencem v ní. Mezi vámi Brunhildou je dostatečně velký rozdíl, aby vaše identita byla jasná a nezpochybnitelná. Ale co když si vás splete s jinou obstarožní blondýnou stejné výšky? To je fakt k naštvání, že... Okamžitě pocítíte potřebu se obhajovat, vymezovat se a poukazovat na – a pozor, teď to zas přijde – na n e v ý z n a m n é rozdíly, které vás přece, kurvadrát, jednoznačně odlišují a kdo to nechápe, je debil!!

Totéž co na jednotlivce platí i na skupiny, což si tak nějak trochu uvědomil Velký Doktrinální Tvůrce, totiž Freud sám, když napsal, že „...malé rozdíly jsou vnímány jako kritika útok na vyznávanou

pravdu“ (já bych napsala „Pravdu“), „a tedy na identitu dané skupiny“.

Malé rozdíly vedou k nepřátelství. – rozumíte? Nikoliv VELKÉ rozdíly vedou k nepřátelství, animozitě a vzájemné agresi, ale ty MALÉ! Protože ty ohrožují identitu, a tedy oprávněnost existence... Mein Gott dochází vám to už?? Proč spolu mohou být v koalici ODS a Piráti? Protože ačkoliv jsou v koalici (ano, tautologie je moje oblíbená disciplína), tak fakt nehrozí, že by si to volič ODS rozmyslel a volil Piráty, protože Bartoš měl hezčí dredy než Fiala nastřelený vlasy a volič Pirátů těžko volit bude Taiwance... no i když tam nikdy nikdo neví, komu kde v čem rupne, že... no ale řekněme, že když bude kandidovat menstruuující muž a Taiwanec, tak se fakt nesplete. No ale v každém případě mezi ODS a Piráti se navzájem fakt necítí být ohroženi ve své identitě. A teď ruku na srdce: Jaký je rozdíl mezi Trikolórou a Přisahou? No záááásadní, že jo!!!! Jen nějak... jojo, traktorista a děvčica z Holomóca... a co tam máte dál... a s PRO? No tý vado! Traktorista a Fotbalista... a dál? Dál je to na vás. Já osobně jsem si vytvořila excelovou tabulku, kam jsem se pokusila naskládat jednotlivý věroučný rozdíly naší alternativní scény, včetně SPD, ba i Babiš se vešel, když je teď v tej opozici a navíc tak krááásně vyjel po dalším traktoristovi. Skončila jsem asi po hodině s mlhou před očima, touhou po alkoholu a názorem, že daleko lépe – a to i v mých šedesáti – by bylo lépe se věnovat jiné Freudově úchylce než tomu “narcismu malých rozdílů“, totiž sexu. V něm to je totiž takové... pochopitelnější než pochopit nesjednocenou narcistickou Alternativu. Pokud alternativní politická scéna nesjednotí a nepochopí, že všechny ty „alternativy“ jsou důsledkem nepochopení, že je sama blbuvzdorným příkladem freudovské psychoanalýzy, tak dopadne podle toho po agresi druze jmenovaného freudovského určujícího základního životního faktoru, že?? Totiž, že... pozor, promluví dáma... s ní vyjebou.